

Amager og Hvidovre
Hospitaller

SYGGEPLEJEN

AMAGER OG HVIDOVRE

Referenceramme 2014

Referenceramme for sygeplejen på Amager Hvidovre Hospitaler

Sygeplejeteoretiker Hesook Suzie Kims (1) teori er referenceramme for sygeplejen på Amager Hvidovre Hospitaler (AHH), fordi den inkluderer alle aspekter af den komplekse sygeplejefaglige opgave, som AHH har som akuthospital. Kim har fokus på anvendelse af viden i praksis og forholder sig til den konkrete sygeplejesituation, hvor sygeplejersken udfører de aktiviteter, der gør en forskel på baggrund af klinisk ekspertise og best practice. I teorien indgår fire domæner: Patient, Patient-sygeplejerske, Praksis og Omgivelser og hvor omsorgsbegrebet indgår i alle fire domæner.

Den sygeplejefaglige referenceramme har til formål at understøtte, at AHH kendetegner sig ved at være et hospital, der nationalt såvel som internationalt har en tydelig sygeplejefaglig profil, og hvor det at arbejde efter gældende standarder for sygeplejen er en selvfølgelighed frem for et krav (2,3). Den sygeplejefaglige referenceramme har endvidere til formål at øge bevidstheden om, at sygeplejen på AHH til stadighed skal bygge på en fagprofessionel tilgang gennem kontinuerlig udvikling og udnyttelse af alle sygeplejerskers kompetencer, kvalifikationer og ressourcer til gavn for både patienter, ansatte og organisationen. Den sygeplejefaglige referenceramme tager udgangspunkt i Hesook Suzie Kims¹ definition på sygepleje:

”Et målrettet velovervejet handlingsorienteret og koordineret arbejde for og med mennesker som frembringer det sunde liv eller fredfyldt død, hvor både patienter og sygeplejersker mærker ægte tilstedeværelse af menneskelige træk og liv samt menneskelig involvering. Sygeplejepsiksis er en bevidst koordineret proces på baggrund af forskningsbaseret, teknisk problemløsning, mellemmenneskeligt engagement samt plejeydelser til mennesker med særlige behov. Den viser sig i sociale situationer inden for sundhedsvæsnct, hvor sygeplejersker varetager særlige ansvarsområder.” (1)

¹Hesook Suzie Kims (2010) definerer sygepleje som:

“Nursing practice is a goal-directed, deliberative, action-oriented, and coordinated work for and with people for enhancing healthful living or peaceful dying, in which both patients and nurses embody the ontological realities of human features and life, and of human agency. Nursing practice is an intentionally coordinated process consisting of scientific, technological problemsolving, human-to-human engagement, and services to people with specific needs. It occurs in social situations of health care in which nurses assume particular sorts of responsibilities (Kim 2010 s.48-49).

Kims definition fremhæver en række områder, som sygeplejersken bør forpligte sig til at kunne varetage. En særlig pointe i hendes definition er, at ”god” sygepleje kombinerer viden fra sygeplejens traditionelle vidensområder² og sygeplejerskens kliniske erfaring med patientens perspektiv på hans/hendes levede liv og interesser, altid med respekt for patientens integritet og liv. Endvidere anerkender hun sygeplejerskens mange kompetencer og den kompleksitet, sygeplejersken skal kunne agere inden for i samspillet med patient og pårørende, samt hvordan disse roller kan påvirkes af den sociale kontekst eller det miljø, sygeplejersken sammen med patient og pårørende befinder sig i. (1)

Den professionelle praksis er en holistisk tilgang kendetegnet ved fire domæner.

- **Patient** refererer til mennesket, som individ og til grupper, som har behov for sygepleje.
- **Patient-sygeplejerske** refererer til relationen mellem patient og sygeplejerske i direkte kontakt kommunikation og interaktion.
- **Praksis** refererer til kognitive, adfærdsmæssige og sociale aspekter i professionel handling af sygeplejersken i sygeplejesituationen. Fem dimensioner er vigtige: videnskabelig, teknisk, eksistentiel, etisk og æstetisk.
- **Omgivelserne** refererer til den eksterne verden der omgiver patienten, og som også er den kontekst, indenfor hvilken patient-sygeplejerske relationen og sygeplejepraksis foregår(1).

² Vidensområderne i Kims teori består af generel viden, hermeneutisk forståelse, kritisk hermeneutisk viden, etisk viden, æstetisk viden

For patienter og deres pårørende i forløb på AHH vil det betyde, at de modtager en individuel, imødekommende, etisk funderet sygepleje af høj faglig kvalitet. Der er fokus på patienten som menneske/person og på de helbredsproblemer, som patienten har (4,5,6).

For sygeplejersken vil referencerammen betyde, at hun arbejder professionelt og systematisk med at udføre, bevare og fortsat forbedre kvaliteten af sygepleje til patienter og pårørende på baggrund af en innovativ, evidens³- og forskningsbaseret viden og tankegang (7).

Sygeplejersken reflekterer kritisk med henblik på at identificere god praksis versus ineffektiv praksis. Korrigerer og udvikler praksis og teori gennem selvrefleksion og kritik og udfører aktiviteter i sygeplejen, som gør en forskel.

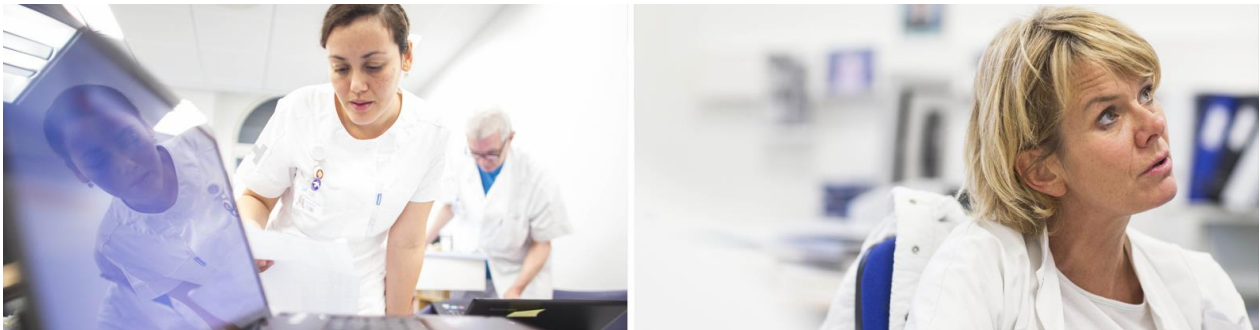

³Evidence based nursing is an integration of the best evidence available, nursing expertise, and the values and preferences of the individuals, families, and communities who are served. This assumes that optimal nursing care is provided when nurses and health care decision-makers have access to a synthesis of the latest research, a consensus of expert opinion, and thus able to exercise their judgment as they plan and provide care that takes into account cultural and personal values and preferences. This approach to nursing care bridges the gap between the best evidence available and the most appropriate nursing care of individuals, groups and populations with varied needs. (Evidence-Based Nursing. A guide to clinical practice. AfDiCenso, Guyatt, & Ciliska)

Sygeplejens virksomhedsfelt

Sygeplejen på AHH udøves indenfor sygeplejens fire funktionsområder (3). Sygeplejen har fokus på at **udføre** en høj faglig eksemplarisk professionel sygeplejepraksis. Sygeplejen har i sin udførsel fokus på både den grundlæggende, komplicerede og specialiserede sygepleje. Sygeplejen tager afsæt i Virginia Hendersons teori om sygeplejens grundprincipper og 14 komponenter for almen sygeplejepraksis (8). Sygeplejen på AHH har fokus på at sikre effektive og omsorgsfulde patientforløb. Sygeplejersken indgår i relation med patient og dennes pårørende med sin faglige viden og professionelle fremtoning. Hensigten er - via medinddragelse af patienten og tilrettelæggelse af en individuel sygepleje og behandling - at patient og pårørende føler sig set, hørt og forstået.

I sygeplejen **formidles** sygeplejefaglig viden til patienter, pårørende, mono- såvel som tværfaglige/ -sektorielle samarbejdspartnere, studerende og elever. Enhver formidling tager udgangspunkt i bl.a. pædagogiske overvejelser samt i modpartens individuelle behov og allerede tilegnede viden. Formidling af sygepleje indebærer også formidling af forsknings- og udviklingsproduceret viden, således at sygeplejersker drager nytte af hinandens viden.

Enhver sygeplejerske varetager faglige **ledelse** fx ved; planlægning, udførelse, evaluering og justering af den enkelte patients plan for sygepleje. Endvidere varetages administrative og koordinerende funktioner omkring én eller flere patienters plejeforløb i relation til sundhedsfremmende, -bevarende, forebyggende, behandlende, rehabiliterende og lindrende sygeplejepraksis.

Sygeplejersker på AHH anvender systematisk eksisterende viden med henblik på **udvikling** af faget og egen praksis. Udviklingen af sygeplejen omfatter således også deltagelse i f.eks. forsknings- og udviklingsprojekter for behandlings- og plejeforløb.

Sygeplejefaglig refleksion er en væsentlig forudsætning for, at sygeplejersker kan bidrage kvalificeret til evidensbaseret og tværfagligt samarbejde på AHH. Sygeplejefaglig refleksion kan defineres som:

”En bevidst, omhyggelig og tidskrævende form for tænkning, som er karakteriseret ved en kritisk-konstruktiv spørgende og svarsøgende holdning” (9).

Ifølge Kim (1) er kritisk refleksion vigtig, og målet er at identificere god praksis versus ineffektiv praksis, forstå naturen af og betydningen af praksis samt korrigere og udvikle praksis gennem selvrefleksion og kritik. Kim definerer kritisk refleksion som en proces med bevidst undersøgelse af tanker, følelser og handlinger mod de underliggende opfattelser, antagelser og viden, såvel som konteksten.

Referencer:

1. Hesook Suzie Kim (2010). The Nature of theoretical Thinking in Nursing 3.rd. ed. New York: Springer
2. Magnet Modellens komponenter og beviskilder, Magnets Recognition Program, 2011
3. Miniguide – kom i gang med en sygeplejerskeprofil, Dansk Sygeplejeråd, 2012
4. Sygeplejeetiske Retningslinjer, Sygeplejeetisk Råd, 2004
5. Sundhedsloven, LBK nr. 913, 2010
6. Serviceloven, LBK nr. 1093, 2013
7. DiCenso, A; Guyatt, G. & Ciliska, D. (2005). Introduction to evidence-based nursing. I: DiCenso, A; Guyatt, G. & Ciliska, D. (red.) Evidence-based nursing: A guide to clinical practice. St. Louis: Elsevier Mosby.
8. Henderson V. Sygeplejens grundlæggende principper, ICN. NNF, 7. udgave 2012
9. Steen Wackerhausen: Humanisme, professionalitet og uddannelse – i sundhedsområdet, Hans Reitzel, 2002